[Ministeren for kulturelle anliggender.]
der ikke har det samme baggrundsmateriale som så mange andre lande.

Så skal jeg sige til hr. Glistrup, at det, jeg var enig i, er selve hensigten, men ikke den hensigt, der ligger bag ved den øjeblikkelige situation, nemlig at man skal overgå fuldkommen til privat finansiering efter en bestemt overgangsperiode. Det er ikke et forslag, der standser med den skattefinansiering, det er et forslag, der varer en bestemt periode og så holder op. Det er det afgørende, og derfor er jeg ikke enig, men tror, man skal afvise det.

Jeg vil omtale én ting mere, og det er spørgsmålet om den brede enighed. Der har været tradition for — og, synes jeg, en god tradition — i dette folketing, at kulturlovgivningen gennemføres i bred enighed, og det vil altså i øjeblikket som regel sige, at det er de fleste partier undtagen fremskridtspartiet; der er ikke noget bestemt tal, men det er rart i disse ting, at vi er enige om at kunne føre en bestemt politik. Jeg synes, det har en værdi i dansk folkestyre, at en række kulturproblemer godt kan løses partierne imellem.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Så vil jeg dog lige bede kulturministeren om at læse det forslag, han nu 2 gange har været på talerstolen om. Det er såmænd meget let, for det fylder kun halvanden linje, så jeg skal gerne læse det højt for ham:

„Folketinget pålægger regeringen at fremsætte lovforslag om, at Danmarks radios licensopkrævninger ophører fra 1. april 1977."

Det er dette og alene det, der skal stemmes om til sin tid. Hvad angår det med hensigterne bag afstemninger, tror jeg også, at med det forlig, kulturministeren har deltaget i, har han også haft andre hensigter. Det her er ikke kulturpolitik, det er antioverflødigadministrationspolitik.

Ministeren for kulturelle anliggender *(Niels Matthiasen)*:

Ja men jeg har læst lidt videre end selve lovforslaget, jeg har også læst bemærkningerne, og dér står i anden spalte:

„Regner man med, at der vil foreløbe en femårig periode, før statsfjernsynet og -radioen kan blive selvhjulpen eller overflødig, kan man eventuelt allerede nu fastsætte en aftrapningsordning."

Det må indebære, at selve den skattefinansiering forsvinder.

Ole Espersen (S):

Jeg tror, ministeren allerede har bragt en misforståelse mellem mig og fru Nathalie Lind ud af verden. Jeg har ikke noget imod, og socialdemokratiet har ikke noget imod, at vi får en kanal 2, heller ikke om den ligger uden for Danmarks radio — det kan man overveje i hvert fald — det, vi rejser spørgsmål ved, er, om der i øjeblikket er økonomiske muligheder for det.

Jeg skal ikke gå ret meget ind på al den kritik, der har været af Danmarks radios programmer, men jeg vil sige, at jeg synes, det er urimeligt, når ordføreren for kristeligt folkeparti beklager sig over de få kristne udsendelser, der er i Danmarks radio. Der er kristne udsendelser hver eneste dag. Selv om der ikke er nyt at meddele hver eneste dag, er der det hver eneste dag, og der er gudstjenester hver søndag, på tv mange søndage hvert år og i radioen hver eneste søndag, og der er flere udsendelser af den type end tidligere. Derfor synes jeg, at dette som så meget andet er udtryk for en urimelig og ugrundet kritik af de programdispositioner, der foretages; man kunne måske oven i købet kritisere fra andre sider, at der er for mange udsendelser af den natur. Hr. Lembourn ville ikke rigtig gå ind på min tanke om, at der ikke eksisterer et egentligt monopol; det synes jeg nok i hvert fald er en tanke, der er værd at diskutere. Hr. Lembourn nævnte, at der er et monopol på nyhedsformidlingen. Radiorådet har netop — ikke med tilslutning fra alle sider, ikke ret meget fra den borgerlige side i hvert fald — sørget for at give så gode muligheder for så mange indgange til nyhedsformidlingen som muligt, for at så mange holdninger også på det område kunne komme til udtryk. Der er forskellige afdelinger, der er forskellige redaktioner, der er absolut ikke noget monopol på nyhedsformidlingen. Man forestiller sig vel ikke, at generaldirektøren godkender alle de nyhedsindslag, der er tale om. Det måtte være forudsætningen.

Der er overbureaukratisering, sagde hr. Lembourn. Jeg synes også, det er en lidt uretfærdig påstand. Danmarks radio er gen-